

чина, Виктор Пасков, Николай Сарафов, Ангелина Щорбдорф, Златомир Златанов, Иван Теофилов и Ангел Вагенщайн.

От българска страна приветствие към присъстващите автори поднесе заместник-министъра на културата и изкуството, българският посланик в Германия и генералният директор на панаира.

Няма съмнение, че българската ни литература разширява хоризонтите си и сиянието ѝ на старо злато, обаянието ѝ с дъх на древна мъдрост, успяват да доловят най-вече чуждестранните критици, които след панаира ще проявят много по-голям интерес към България и нейните творци. Тогава думата ще имат преводачите, защото какво би било словото без техния творчески труд. *„Да превеждаш поезия и белетристика не*

значи само да знаеш един език, трябва да умееш да страдаш, да плачеш и да се смееш на него“ -сподели скромно г-н Рандов.

Успех на всички български творци, които бяха и не бяха в Лайпциг. Творчеството не е само успехи и постижения, творчеството е преди всичко морално уважение към собственото аз, което е винаги на изповед пред господния олтар за всяка дума, за всяка сричка, излитаща в пределите на Вселената ни! Нека след това международно събитие Министерството на културата да стабилизира отношението си към издателското перо в страната ни и да намери най-верният подход как да стимулира не само автора и читателя, а и българския литературен фонд - бъдещите лавици на щанда на всеки друг международен панаир!

Преводачът Норберт Рандов и издателките на антологията „Евридика пее“